

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at »efter ... indført« bortfaldt ved lov nr. 489 om Statens Tjenestemænd af 12. september 1919, § 2. Stig Iuul har således markeret »Dommere ... uden vild« som gældende.

Forslagsstillerne skal ikke kunne sige, om der er tale om en fejl eller ej, men forslagsstillerne finder, at artiklen kan ophæves alligevel.

1-5-2. Ophævet ved lov nr. 489 af 12. september 1919, § 1332.

1-5-3. Ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308.

1-5-4. Døer nogen Dommere, som for Uretfærdig Dom beskyldis, før end Sagen til OverDommeren indstævnis, eller der endelig paa hans Forseelse efter klar Bevislighed kient vorder, da svare hans Arvinger Skaden alleene, og skal det ej være den Afdødis Lempe for nær, som den, der ikke kand møde, og svare for sig.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen formentlig er bortfaldet.

1-5-5. Det samme er og om Ridemænd, som ikke deris tog saaledis gjort have, som de burte.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved desvetudo.

1-5-6. Ingen Dommere maa dømme i de Sager, som hannem selv gielde paa; Men da skal i hans Stæd, om hand eene betiener Retten, een anden boesat og vederhæftig Dannemand af stædets Øvrighed, eller Herskab, dertil forordnis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 60 og § 62, stk. 2.

1-5-7. Dommerne skulle Processerne, det meeste mueligt er, forkorte, og ikke tilstæde, at nogen med Kroglove og Unyttige Skudsmaal, eller saadan Rettens Spilde, Retten og dens Gænge opholder; Og naar nogen formeener sig at have tiltale til een anden for nogen Gield, Breve eller andet saadant, og hand af den Søgende begærer, at hand vil vise hannem hvis Bevisning hand derpaa haver til at forrekomme al Proces, og hand dog ikke sig dertil vil beqvemme, Men

vil endelig have det til Proces, da, naar det kommer til Proces, enddog den Søgende der fremlegger sine Bevisninger, bør Dommeren dog at dømme hannem til Omkostning for forarsagede Proces og Vitløftighed.

1-5-8. Dommerne skulle ikke Sagerne med Opsettelse forlænge, ej heller Magt have nogen Sag til Dom at optage længere, end i sex Uger, med mindre begge Parter det, enten begære, eller samtykke, eller nogen Slig nøjagtig og lovlig forfald haver, at hand ikke paa samme Tid kand møde. Opholder Dommerne nogen Sag længere, end forskrevet staar, tiden lovlig forfald, da skulde de, saa tit og ofte det skeer, give to hundrede Lod Sølv til næst hosliggendis Hospital.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er ændret ved frd. af 3. juni 1796, § 23, og frd. af 16. juni 1828, § 13, men henviser nu til retsplejeloven.

1-5-9. Saa fremt og nogen Dommere nogen Mand med Ophold, eller Udflugt, Retten spilder, eller negter, eller og vegrer sig vidner at Stæde, forhøre, eller forhøre lade, eller forhindrer at givis beskreven, saa vit at skee bør med Rette, og saadan hans Ulempe af OverDommeren befindis, da skal hand ikke alleeniste forfriske den forurettede Sagen paa sin egen Bekostning, og stande hannem til Rette for hvis Skade hand der over lit haver, [...].

Bemærkninger:

Straffebestemmelsen er ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308. Stig Iuul anfører, at resten af artiklen vistnok bortfaldt ved samme lejlighed jf. Nellemann: Alm. del, s. 199.

1-5-10. Dog maa ingen Dommere give, eller udstæde, nogen vidne efter Ord, som falde i Rettergang, og ikke gielde Hovedsagen paa, eller nogen mands Ære og Lempe paarøre.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 41.

1-5-11. Dersom den, der søgis og tiltalis, vil strax gjørligen Rette for sig, da bør Dommeren over hannem ingen Lovmaal at tilstæde.

Bemærkninger:

Stig Iuul har markeret artiklen som gældende.